

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)
۲۸ اکتوبر ۲۰۱۹

مبارزه برای حفظ محیط زیست و وظیفه کمونیست‌ها

اخیراً با صحنه‌سازی‌هایی که در مورد حفظ محیط زیست به عمل آمده، میلیون‌ها جوان و دانش‌آموز به خیابانها سرازیر شده و خواهان اقدامات اساسی از دولتهایشان در این زمینه‌اند تا از آلودگی کره زمین جلوگیری شود. صرفنظر از نقش پرسش‌برانگیزی که به خانم گرتا تونبرگ سوئدنی با نیت حساب شده می‌دهند که یکشنبه ره صد ساله پیموده و به عنوان عامل فشار اروپائی به ضد سیاست ضد محیط زیستی ترمپ بدل گردیده است، روشن است که باید بر اساس واقعیات موجود به اتخاذ موضع در این زمینه پرداخت.

جنبش سبز از نظر طبقاتی ریشه در طبقه متوسط و یا قشر بالای خرده بورژوازی مرفه دارد و به همین جهت نیز در همه کشورها تنها توانسته است همین طبقات را بسیج کند. در شعارهای آنها خواست حمایت از کارگران که در اثر تغییرات اساسی در تولید، کار خود را از دست می‌دهند و میلیون‌ها نفر خانواده آنها صدمه می‌بینند، دیده نمی‌شود. این جنبش می‌خواهد حل مسأله آلودگی محیط زیست را بدون توجه به ابعاد اجتماعی آن به طور مجرد حل کند. در این زمینه کنسرنهای بزرگی که در سالهای اخیر در عرصه "تولیدات سبز" پای به عرصه وجود گذارده‌اند و آینده را از آن خود می‌بینند، به شدت فعال بوده و از این جنبشها حمایت مادی و معنوی و تبلیغاتی می‌کنند. این جنبشها با رهبری بورژوازی امپریالیستی می‌توانند به حرکت‌هایی به ضد ممالکی بدل شوند که در پی توسعه صنعتی خویش هستند و می‌خواهند عقب ماندگی تاریخی صنعتی خویش را با به‌دور انداختن یوغ استعمار جبران نمایند.

کشورهای امپریالیستی غرب که در عرض ۲۵۰ سال اخیر با تخریب محیط زیست - متعلق به همه بشریت و سایر مردم کشورهای جهان- به دستاوردهای بزرگی نایل آمده‌اند، حال تلاش دارند از رشد سایر کشورها به بهانه خسارت زدن آنها به محیط زیست جلوگیری کنند. به‌یکباره المان و فرانسه قرن‌ها صنعتی، مظاهر مبارزه با آلودگی هوا درآمده‌اند و چین، روسیه، برزیل و هند که تازه در همین چهل سال اخیر به توسعه سریع صنایع خویش مشغولند از عوامل تخریب محیط زیست قلمداد می‌شوند.

می‌بینیم که جنبش سبز و به‌ویژه جنبش اخیر محیط زیستی جوانان، ابزاری شده است تا از آن به ضد مخالفان و به نفع صنایع داخلی خود بشود استفاده کرد. صرفنظر از نیت شوم و مخربی که امپریالیستها دارند و هرگز برای حفظ محیط زیست به صورت اساسی تلاش نخواهند کرد، نباید فراموش کرد که جوانان و بسیاری مردم جان به لب

رسیده از روی اعتقاد، علاقه برای حفظ محیط زیست باورمندانه مبارزه می‌کنند. این وضعیت باعث شده که مهار این جنبش از دست طبقات حاکمه به‌در رود و نتوانند آن را آنگونه که تمایل دارند به جهاتی سوق دهند که صرفاً عوام‌فریبانه بوده و منافع سیاسی آنها را همواره تعیین کند.

حتی این وضعیت جدید بر روی خانم گرنا تونبرگ نیز تأثیر گذاره به‌طوری که در سخنرانی تدارک دیده شده برای ایشان در ملل متحد، بی‌اختیار رشد و توسعه نامحدود سرمایه‌داری را مورد انتقاد قرار می‌دهد غافل از آن که این رشد روزافزون عامل بقای سرمایه‌داری و سازوکار موجودیت آن است.

سرمایه‌داری با هدف کسب سود حداکثر تولید می‌کند و برای کسب این سود باید مستمراً تولید کند و به سرعت گردش سرمایه و بهره‌کشی از طبقه کارگر بیفزاید تا از بین نرود. این روش سرمایه‌داری وابسته به خلق و خوی افراد نیست، قانون بقای سرمایه‌داری است. آنها بیش از حد تولید می‌کنند و به ابحار می‌ریزند و نه تنها ذخایر طبیعی بشریت را نابود می‌کند، بلکه محیط زیست را نیز آلوده و غیرقابل زیست می‌گردانند.

این است که پس از این سخنرانی از تبلیغات "مثبت" به نفع وی کاسته شد و این خطر احساس گردید که شعار این جنبشها به‌تدریج به سمت درستی سیر می‌کند تا نظام سرمایه داری را مسؤول مستقیم آلودگی محیط زیست بداند. به این نگرانی، اظهار نظر جدید خانم تونبرگ نیز افزوده شده که "بمبهای اتمی امریکا را کشنده محیط زیست" بیان داشته است به‌طوری که شرکت تبلیغاتی مسؤول افکار عمومی که برنامه‌ریز فعالیت خانم گرنا تونبرگ است اعتراف نموده فرمان از دستش دررفته است.

باید در جنبشهای حفظ محیط زیست شرکت کرد و خواست مبارزه به ضد توسعه و رشد نامحدود را در آن جا انداخت و رهبری آن را در دست گرفت. در این مبارزه طبقاتی است که طبیعتاً منافع زحمتکشان و تأمین آینده زندگی آنها در شرایط مبارزه با آلودگی و حفظ محیط زیست، در نظر گرفته خواهد شد. در این مبارزه است که جوانان به پاره‌ای از اهداف خود می‌رسند و آموزش می‌بینند که حفظ قطعی محیط زیست تنها برگروستان نظام سرمایه‌داری در دولتی جهانی با برنامه‌ای جهانی ممکن است.

بر گرفته از توفان شماره ۲۳۶ مهر ماه [میزان] ۱۳۹۸ - oct سال ۲۰۱۹

ارگان مرکزی حزب کار ایران (توفان)

www.toufan.org